

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre 1 évre 8 frt — kr.
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beígta tásnál 30 krajczár bélyeg-díj fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadottnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadó-hivatala.

Magyarország államkormányzata.

Kézdi-Vásárhely, 1888. június 22.

I.

Az öt évre szóló országgyűlési ciklus első fele véget érve, a nép választott képviselői elhagyták a magyar törvényhozás templomát, a komoly munkának helyét, hogy ki-ki a kedves szünidő alatt felüdülve, újult erővel léphessen a megkezdett dolgokhoz. Ilyen alkalommal általános az érdeklődés. Minden értelmes polgára a hazának kérdő tekintettel áll a lefolyt mult előtt; tudomást kíván venni arról, hogy a közohajnak, a faji szupremacia, nemzeti jelleg és élethezből származó

általános akaratnak feltételei be voltak-e tartva, a közjólétnek nehéz köve mennyivel lett előbb hajtva a hegytető felé. Megfelelt erre az országgyűlést bezáró legmagasabb beszéd, a lefolyt években elvetett jó mag, melynek gyümölcsei áldásosan töltik be az országot; megfelelt a sajtó, mely a közügyet szolgálván, iparkodik a jelent minden politikája, társadalmi motívumaival felszínre hozni, általánosítani. Ilyenféle tekintet vezet most minket is, hogy az emlékezet hidjára állva, a közelmúltakra megközelítőleg általános figyelmet vessünk, hogy addig, míg egyesek a csendes visszavonultságban pihentetik fáradt idegeiket, egyet-mást elmondjunk állami kormányzatunkról.

Mielőtt azonban behatóbb vizsgálat alá vennők ezt, helyénvalónak találjuk legelől kezdeni a dolgot, a gyupontból indulni ki, mert kettős feladatot akarunk teljesíteni: először, hogy minden oldalról megérthetők legyünk, azután, hogy a tuloldaliak megérdemelt választ vegyenek, melyet az érzékenykedés befolyása nélkül is alaptalan, jogosulatlan támadás provokál.

Az a kérdés, hogy a szabadságidő beálltával szenved-e hiányt az államkormányzat adminisztrációja? E kérdésre feleljen meg a dolgoknak folytonos intézése, ama fennakadás nélküliség, mi a kormányzat szövevényes kerékművének örökös mozgására vall. A minisztereknek szabad, sőt kell is szünidőt tartaniok, de ebből nem következik, hogy maga a ressort is pihen. A pihenés csak egyes személyeket illet, nem magukat az állami ügyeket, melyeknek az államhajó bölcs és igazságos kormányzása végett perpetuum

mobile módjára kell haladniok. Az államhajót tehát folyton vezetik, kormányzása nem szünetel; a felvert hullámok nem bírják azt rázkodásba hozni, bárha a pihenésre tért, nagy szólammokkal felfegyverkezett konzervativizmus mindig szórja halálját és elismerését, talán azért, hogy a nép, felkorbácsolatván kedélyében, a jogosulatlan érzékenykedés s a szélesek csábjátéka legyen.

De áll az állam örökös szeme, tekintetét, figyelmét a hazában mi sem kerülheti el; erős a reményünk, hogy ezek megnyilnak, midőn tenni kell. Meg vagyunk győződve arról, hogy az állam terhes feladatai mellett figyelemmel kísér mindent, nem fogja feledni az ilyen alkalmakkor nyilvánuló hangokat, mik a kormányzat állítólagos rossz vezetéséből származnak.

Kellene, hogy ezzel beérjük, hogy e pontnál összehuzzuk szavunk vitorláit s engedjünk tért a csinosan kiesztergályozott mondatoknak, de minden tartózkodásunk mellett sem titkolhatjuk el az igazság szavát; vagy hogy egy kissé meg ne emeljük az álarcot, mely által látszani fog a politikában a humor.

Daczára annak, hogy a kormány hivatás-szerűen áll kötelessége magaslatán, mégis mulatságos jelenségek fordulnak elő a tuloldalón; épen ezért nem lehet bámulni, ha az ellenzéki sajtóban produkált publicisztikai monstrumok elveszik kedvünket a komolyabb érvelés, a magasabb politikai mérték alkalmasításától. Kipróbált államférfiak, helyes közgazgatás, közgazdasági intézkedések egyaránt dehonesztálatnak; pedig a ki helyesen a lapba írni tud, még nem publicista; ki a rendőri hireken végig szaladott, még nem

A „Székelyföld“ tárczája.

A vádlott Ámor.

Wieland után németből fordította Aphrodite.

Megjött a nagy nap, melyen az isteneknek parlamentje itéletet kellett hogy mondjon oly dolgok felett, mik úgy a jámborok, mint a bölcsök között tárgyalatnai és gyakoroltatni szoktak.

Miután a legfőbb istennek, Zeusnak, hétszer hangzott volna hatalmas égzengése az égi lakásból, összegyűlének az istenek oda a következő sorrendben:

Elöl jöve Neptun, a főbb tengeristen, Trötzenből, Delosból pedig a szép Apollo, a nap- és költészet-isten; a trateusi magaslatokról jöve az ifju Bacchus, a vigalom- és bornak ura, kísértetve az agg Silen atyus által, ki utána mindig rest állatja hátán ülve utazott; eljött Olympra Diana holdistennő is, a vadászat-kedvelő, elhagyá erdős Cynthusát; ép úgy eljöve Athén kedvenc városából a bölcsességnek istennője, Pallas Athene; végre — nem Vulcánja által hirczoltatva, de Mars hadisten által vezetettve — ide suhant Vénus is szelős reggeli öltönyében, fegyverkezve. Az istenek kíváncsian néznek reá, tudva azt, hogy mennyire érdekelt fél.

Mindenik azt tette fel magában, csak azon áron beszélni érte és fiáért, mi által Pallas és Juno elveszték az arany almát.

Igy mondják a suttogó istenasszonyok egymás között és még azt is nagy titokban hozzá teszik,

hogy azért jött így felcziczomázva, mert a birákat fia részére megvesztegetni akarja; az okosság azt parancsolja, hogy a Radamantokat előre a maga részére megnyerje.

— És ki előtt ismeretlen, — mondják tovább is fenhargon — hogy ő, t. i. Venus, minő cselekedésekkel él szépség helyett! Még a Hippiasoknak művészete is az ő előnyére szolgál.

Egyetlen pillantással győződik meg a rágalmozott mindezen állítások felől. Mialatt a nagy teremben istenek, istennők összegyűlének, lassanként tehát Venus mama a férfiakat megvesztegetés, mert ime, az udvaronc Hermes és a gyönyörös momus, a Vesta, hangját már tulkiabálták és így a melléktérben is zaj és beszéd keletkezett.

A melléktérben voltak letelepedve az isteneknek szolgálai az állatvilágból: Jupiter sasa, Juno pávája, Apollo hattyuja, Minerva baglya, Venus A . . . e galambjai és verebe, Silennek szamara is, e négy lábú szürke állat, melyről nem örömet beszélünk, ordítását, füleit gunyoljuk. Ezek, hogy várakozásuk közben az istenek parancsára, ne unatkozzanak, ki-ki saját nyelvén társalogni kezdett és a világot új formába önteni véleményezték dr. Kautzként, ki halandó ember és bölcs lévén, őket tanulmányozni közéjük lépett; dr. Kautz közöttük így beszél:

— Így tovább nem állhat a világ; azért ne tévesszük el a célt, tekintsünk minden dolognak a mélyére, mert hogy az emberek oktanak, az régi dolog, monda és történet bizonyítják; nemcsak bölcsök, de bolondok is állítják ezt; a gunyolódó

Luciantól Erasmusig mind tömve vannak panasz-szal; egyetemek, lyceumok csengnek tőle és arra utalnak, hogy cselekedni, vizsgálódni kell az emberiségnek; duodez, quart és foliansokban nem hallani olvasni mást. Jól van, bolondok, nekik így jó, és ez így van a Ganges vizétől a Po folyamig. És hogy ok nélkül a bizonyítékokat ne halmozzuk, példát hozunk fel reá. Érintsük tehát a consensus gentiumot. Oly argumentum, a mely elől Marcus Cicero után mindenkitől respektus kívántatik. Tehát, virágos nyelvezet nélkül mondom, mit használnál az a bolondoknak, ha egymás felett nevetnek és egyik sem lesz általa bölcsőbb! Hallom ettől is, attól is, midőn művét, áruját dicseri p. o. így: „Uraim, hölgyeim, probatum est! Ki veszen elixirt tőlem? Eltávolítja a tücsköket, elűzi a betegségeket, erősít fejet és szívet, minden idők bölcsességének quintessenciája ez.“ Jól van tehát, — mondja tovább dr. Kautz — ne veszekedjünk mi itt, számárnak árnyékában; ha a mű segít, köszület érte; csak mutassa meg először ama csodálatos ember árujának hatását saját magán, s ha próbája sikerül, úgy hiszünk neki. Röviden szólva, mi másként gondolkozók saját szavaink és tetteinket mérlegeljük bármikép, semmik azok, mert ez a világ tele van bolondokkal; ezt úgy hiszem, mindnyáján helyben hagyjátok (természetesen előre bocsátva azt, hogy önmagát mindenki kivételnek tartja). De hogy a bolondságon miként lehet segíteni, ez minden problema között a legnehezebben megfeythető. Engem ezen kérdés legkevésbé sem foglalkoztat; azonban szabadon és

közigazgatási, közgazdasági kapacitás! Némely néptanító, tanár Trefortnak, az európai hírű tudós főnek, szakismeretét helyteleníti; a per nélküli ügyvéd, a literatus hivatalnok, kinek értelme a linea media alatt veszteglik, lemennydörög minden állami intézkedést, alapjában tévesnek mondja a bel- és külpolitikát; elmondja, hogy kormányunk egyetlen hazafias tettet sem produkál, hogy az ősi jogok, melyekre helyezkedve megszületett nemzeti életünk, fel vannak adva, a céltalan beruházások, palotaszerű intézetek, indokolatlan túlköltségek miatt használatba vett adóprás többet nem fordul; szóval a Tiszakormány tizenkét éves története abnormis állapotokat teremtve, megülte az országot.

Ez az ellenzék imádságos könyve, ez a pótolhatatlan hazamentő oratoroknak tizparancsolata, melyet mindannyiszor ismételnék, valahányszor a piros bársonyszéknek meglátszik sértő, illetve vonzó színe. Ezen ellenzéki evangéliumokkal szemben, lehet, mi sem követünk el hazaárulást, ha így gondolkozunk: Nem hisszük, hogy a közjogi alapon álló ellenzék céljának tudatában van, mert ahhoz, hogy a nép helyesen reprezentáltassék, hogy a szó meghallgatást nyerjen, nem elég a cifra szólam; szükséges még alapos bizonyíték, elfogadható hang is.

Azon leszünk, hogy az igazat kimondjuk, hogy az épített karttyavár szétoszoljék, legkivált hogy az ötvenes országgyűlési ciklus befejeztével szülemlett konzervatív hang kellő értékére szállíttassék.

Fejér Ignác.

A határ-kijelölés Háromszék megyében — mint a „Székely N.” írja — június hó 15-én kezdetet meg a Krásnapataknak a Bodza vízébe való beszakadásánál, hol a 46-ik számú kettős határoszlopnak van kijelölve a helye. Itt kezdődik a III. szakasz működési vonala. (Az egész határszél tudvalevőleg hat szakaszra van beosztva.) Az erdőkivágás Potsa József főispán kormánybiztos és báró Apor Gábor alispán jelenlétében kezdetet meg. A munka műszaki részét Csernokrac. kir. százados és egy kir. mérnök, Románia részéről pedig egy őrnagy és egy főhadnagy végzi. A munkások, kik százhatvanon vágják a sudar bükkörzset, a „mi részünkön” Kónya Gábor sepsi-járási szolgabíró közvetlen felügyelete alatt

állanak s eddig már elérték a „Nagy Tatar” csúcsát, melylyel átellenben emelkedik a Siriu meszes-látszó, kopasz csúcsa, kékvízü tengerszemmel az aljában. A munka eddigi haladásából ítélve: rövid idő alatt Brassó megyéig halad a határ-kijelölés a Seps-járásban. A Kézdi és Orbai járássok a II. szakaszba vannak beosztva és a Csik megyéből jövő bizottság jelöli ki bennük a határt. Ezen bizottság Mikó Bálint csikmegyei főispán kormánybiztos vezetése alá van rendelve s a munkát oekonomiai részét mindenik járásban az illető szolgabíróval teljesíti. A munkások fizetése rendes lajstromok szerint történik, melyet a kir. mérnök vezet a szolgabíróval együttesen. Azonkívül építési napló tünteti elő a határ-kijelölés folyamatját s jegyzőkönyv vétetik fel minden felállított határoszlop helyéről, a szükséges szövegeknek, koordinátáknak és fixpontokhoz való helyzeti fekvésnek pontos bejegyzésével. Ezek alapján remélhetőleg örökre megszűnnek az aprócseprő határvillongások, s ha villongásra kerül a sor, azt az ágyú tüze fogja szűlni.

SZEMLE.

A főrendiház szerdai ülésén Vay Miklós báró elnök érzékeny szavakkal fejezte ki a főrendek részvétét és fájdalomát Frigyes német császár elhunyt alkalmából. Az agg elnök beszéde végén zokogott, aztán általános helyeslés mellett indítványozta, hogy a főrendiház részvétét a német kormány előtt a miniszterelnök fejezze ki. Ezután több törvényjavaslat tárgyalatott le és fogadtatott el, s végül az elnök kijelentette, hogy a főrendiház nem tart több érdemleges ülést a nyári szünet előtt.

A képviselőház és főrendiház jun. 22-én tartotta ez ülésszakban utolsó üléseit. Feloivastatott a királyi leirat, mely szerint az országgyűlés október 15-ig elnapoltatik.

A magyar delegáció egyesült négyes albizottsága folyó hó 20-án kezdte tárgyalni a hadügy-miniszter által kért 47 millió rendkívüli hitelt. A vita anyaga oly fontos és oly sokféle volt, hogy be sem fejezhették e napon. Minden oldalról kifogásokat emeltek a hitel nagysága és főképp formájának és tételeinek természeté ellen. Az egyes kérdésekre és ellenvetésekre Bauer báró hadügy-miniszter és Lambert osztályfőnök adtak felvilágosításokat.

Királyunk Ő Felsége II. Vilmost a 34-ik gyalogezred tulajdonosává nevezte ki s elrendelte, hogy a hetedik huszárezred ezentul II. Vilmos nevet viseljen.

Az 1887. évi állami zárszámadásokat már megállapították. E szerint a költségvetési előirányzat reális volt. Tényleg kevesebb volt a kiadás, mint a mennyi előirányoztatott. Kiadások czímén az előirányzat mindössze 355.951,172 frt volt; tényleg kiadatott 354.292,668 frt, tehát 1.658,486 frttal kevesebb. Bevételek czímén az előirányzat mindössze 279.621,760 frt volt; tényleg befolyt 285 millió 864,459 frt, vagyis 6.251,699 frttal több. A tényleges eredmény tehát 7.910,185 frttal kedvezőbb, mint az előirányzat. A pénzügyminiszter 91.729,000 frtnyi kölcsön igénybevitelére volt felhatalmazva, tényleg azonban 50.616,000 frt adósságot csinált.

Országos kiállítás Kolozsvárrt. Fontos és kiválóan életrevaló tervet pendített meg a kolozsvári iparos-egylet választmánya közelebből. Nem kevesebbről volt szó, mint egy országos ipar- és mezőgazdasági kiállításnak Kolozsvárrt való rendezéséről. A kiállítás, mely főleg az erdélyi részeket érdekelné, országos jellegűnek szerveztetik s 1890-ben szándékoznak megtartani. Összeköttesbe hozzák az erdélyi gazdasági egyelet állatkiállításával. A rendezésbe első sorban az ottani gazdasági egyletek és iparkamara fognak bevonatni s a városhoz felszólítás fog intézteni erkölcsi és anyagi támogatás végett. Remélhető, hogy e tényezők a nagy feladathoz méltó tekintetbe veszik az eszmét. Az eddigi érdeklődés után is itélve, a kiállítás, ha csak rendkívüli akadályok nem gördülnek eléje, létre fog jöni.

A vámháboru. Két év óta tart már a vámháboru Romániával. Ez idő elég hosszú arra, hogy úgy az egyik, mint a másik államban észlelhetők legyenek annak következményei. Magyarország közgazdasági életében a vámháboru káros hatása eddigelé alig volt észrevehető. Az erdélyi életképes iparágak némelyikének aggodalmai is többnyire alaptalanoknak bizonyultak. Ma már az erdélyi iparágak közül nem egy a haza határain belől szerzett magának biztos és független piacot; termelését pedig oly tökélyre emelte, a minőre a vámháboru előtt gondolni sem mert senki. Példa erre a gyapjuszövő-ipar. Nem is szólna azon speciális előnyökről, melyek az erdélyi mezőgazdákra, főleg az állattenyésztők részére származtak, tisztán az egész Magyarország szempontjából itélve, nagy előnyökkel elenyésző hátrányok állnak szemben. Mert vannak hátrányok is, nem tagadjuk. Némely durva iparcikknek előállításával foglalkozó iparosok elestek piaciuktól és azt itthon nem pótolhatták. Legnagyobb mértékben vannak sújtva a mi iparosaink. Ezeken is lehetne azonban segíteni; csak egy kissé erőlyes mozgalmat kellene indítani és biztosan lehetne számukra más piacot teremteni. Hogy hol, arra már rámutattunk. A mint ebből látható, a kárt egy kis akarattal előnyünkre fordíthatnók. Erzeny veszteséget szenvednek továbbá közlekedési vállalataink, melyeknek sorában a magyar államvasutak maguk közel egy millió forintra menő

bátrán kimondom, hogy ha én Zeusnak helyében lennék...

— Helyében? — kiált közbe a sas.
— Vakon uralnám a világot! — mond Kautz.
— No akkor ma Diu! — mond a sas — jól be volna a világ rendezve; de mégis lássuk, halljuk, Kautz uram, mit tennél te Zeus helyében vakon?
— Ne gondoljátok, hogy fecsegek a semmiségben, az ürben itt. Most is állításon mellet maradok, mert minden rossznak alapja, hogy az emberek nem gondolkoznak, legalább nem eleget arról és ott, a hol és a miről kellene; de legrosszabb az, hogy ha akarnának is gondolkozni, meggátolják őket saját érzékeik és leginkább látásuk, mert hogy mélyen gondolkozhassunk, nem szabad kívülről megzavartatnunk; és mi szórakoztatja inkább figyelmünket, mint a világosság a látás által? Hogy mily könnyen nélkülözzük mi gondolkozók a világosságot, arról saját példám győzhet meg titeket, ki közelebb jöttem elmélkedni a világ soráról — mond dr. Kautz. — Legfőlebb két-három érzék elég az emberiség háztartásához. Mit használ a szem? Mi egyéb, mint tévedések és csaláságoknak kutfeje? Szóval embereitek azért nem elég okosak, mert látanak. Ha Zeus lennék, elvenném tőlük szemeiket.

— Szemeiket? — csiripolta Cythere madara — és azért, hogy bölsebbek legyenek? Én nem úgy gondolkodom, miként te, feltéve, hogy mi a rezonirozásban nyertesek volnánk. Jólletben, hidd el, Kautz uram, nem nyernénk sokat. Mi verebek az érzékek mellett szavazunk; semmiért se adnók oda játékaikat. Hála az istennőnek, kik nektár-

jából innunk engedi. Mi a létet jobban felhasználjuk, mint azok, kik odvas fákból tücsköket fogdosnak. Mi cél és tervek nélkül élünk, szabadságban, minden más törvénytől függetlenül s csak az élvezet törvényét ismerjük el. Tetszik-e ez másoknak vagy nem, az mindegy. Tetszik-e a ház urának csiripelésünk? Elég, hogy mi mulatunk és a ház fedelét birtokunkba vesszük. Ki adja nekünk a földeket, hol a zöld borsó terem, melyből vig seregünk táplálkozik? Röviden szólva, legkisebb gondunk az: sértünk-e jogokat? Ép azért mienk a világ. Tehát, ha bolondnak nevezel minket, kinevetjük filosofiádat. Többet nem mondok. Mit tartasz te a dolog felől, hosszú fülü szomszédom?

— Én? — mond ásitovza a számár és füleit hegyezve — nem mintha jobb akarnék lenni nálatoknál. De ezer hála annak, ki engem számárnak teremtett, mert ha választanom kellene, se lennék más. Semmit se gondolok és azt tartom, hogy semmire se gondolni a legjobb szer arra, hogy boldog legyek. Hátamon hordva gazdám, epikuri nyugalommal rágcsálva tövisemet, meg vagyok elégedve. Azonban ha makaronit vagy fűgét kaphatok, annál jobb. Ha nincs, az nekem mind egy, a felett gondolkozni nem érdemes; azt tartom jónak, mi épen előttem van. És legyetek meggyőződve, hogy sem szeretet, sem gyűlölet számamat még soha rajongóvá, ábrándozóvá nem tett. És az, ki rólan azt mondotta, hogy ostoba vagyok és két egyenlő szénakötés között habozva és szájatva maradtam, legyen az bár dr. Kautz, de számárnak lenni nem elég okos. Hogy Mozart

nehézségeinél és Schweizer dalainál a dudát előbb helyezzük, azt egy bölcs se tudhatja fel hibául nekünk számarnaknak, mert füleink alkata utal erre. Boldog csak az, ki rosszat mint jót egyaránt élvezni tud. Ne válogassatok, miként én, és soha se fogytok ki az élvezetből, — mond tovább a számár — és miután senkivel se akarok most többet beszélni, végezzetek azt állítom, hogy Zeus elhibázta az emberiség alkotását, midőn hozzám hasonlónak nem teremté azt, mert a kevesebb részére az csak kár, hogy nem lett mindenik számár.

— Derék! — kiált közbe Zeus madara. — Di-csérem a csacsit, éljen a naiv állat! Mit az ármányos veréb és a tudós bagoly csak gondolnak, de el nem mondanak, ő kimondá nyiltan. A dörgésre mondom: ha egy világ mind baglyok, verebek és számarakból állana, finom egy világ lenne az valóban. Azt hiszem, jó lenne, mielőtt a világ ura alunni menne, felvilágosítani. Ki tudja, mit határoz, főképp ha Juno asszonynak jó napja lesz és bebocsát minket a kabinetbe? Annyi bizonyos, hogy könnyitene valamit uralkodásának nehézségein, melyek most gyakran epével keserítik őt. Mi is lenne a haszon a világnak eme újraszervezéséből? Azt hiszem, az, hogy sok villám lenne megtakarítva és sok dörgés nem hangzana, s mi a csillagoknak mezején tehetnők, a mit akarunk: ennénk, innánk, tánczolnánk, többet, mint most. Éljen tehát, újból kívánom, a számár és az ő jobb világa!

(Folytatása következik.)

bevétel-csökkenést kénytelenek elviselni. Egészen más képet nyújt azonban Románia; mert míg a gyárak egyre-másra keletkeztek s kisipara is a vámháboru folytán némi lendületet nyert, addig a román paraszt helyzete épen nem irigylésre méltó. Gabonájának eladása megnehezítettett, ára csökkent, s míg marhatenyésztése a véngromlás szélére sodortatott, addig az összes fogyasztására szükségelt gyártmányok és iparcikkék óriásilag megrágattak. A földművelőnek kisebb lett a bevétele és nagyobb a kiadása. A földművelő osztálynak szomorú állapotát festik a romániai közviszonyok. Kálauky gróf külügyminiszternek a delegáció külügyi albizottságában tett nyilatkozata szerint egyelőre nemcsak újabb szerződés-kötésre nincs kilátás, hanem még az alkudozások felvétele sincs napirenden. A fenforró viszonyok közt tehát, míg a többi európai államok agrar vámrendszerüket folytatják, mi nyugodtan nézhetjük azt, hogy a románok mikor okulnak saját kárukra. Mi várhatunk!

II. Vilmos, az új német császár, a következő kiáltványt intézte népéhez:

Népe mehez.

Isten akaratára ismét a legfájdalmasabb gyász-szal sujtott bennünket. Alig zárult még be a sir-bolt feledhetlen uram és nagyatyám porhüvelyé fölött, forrón szeretett uram és Atyám ő felsége is elszóltatott már e földi mulandóságból oda, a hol örök béke honol. A keresztényi megadásból eredő ama hősies tetterő, melylyel a gyótró betegség dacára királyi kötelességeinek eleget tenni tudott, arra a reményre látszott feljogosítani, hogy a haza javára továbbra is életben marad. Isten másként akarta. A türelmes királyi szenvedőnek, kinek szíve minden nagyrét és szépet melegen dobogott, csak néhány rövid hónap adódott arra, hogy a trónon is bizonyosságát adja szelleme és szíve nemcsak tulajdonságainak, melyek meghódították számára népe szeretetét. Az éretnyek, melyekkel ékeskedett, a diadalok, melyeket egykor a csatatéren aratott, hálás emlékezetben fognak maradni, míg csak német szív dobog, és hős alakját soha el nem muló dicsőség fogja körül-sugározni a haza történelmében.

Atyám trónjára hivatva, a királyok királyához emelt szemekkel foglaltam el a kormányt és szent fogadalmat tettem Isten színe előtt, hogy atyám példáját követve, népemnek igazságos és kegyelmes tejedelme, a jámborságnak és istenfélelemnek istápolója, a béke védője, az ország jóllétének előmozdítója, a szegények és szorongatottak gyámola s a jognak és igazságnak hű üre leszek. Mí-dön pedig Istenhez fordulok könyörgéssel, hogy adja meg nekem az erőt, hogy mint király teljesíthessem mindazon kötelességeket, melyeket akarata reám rótt: egyben a porosz népbe vetem bizalmamat, melyet a visszapillantás történe-lyünkre teljesen igazol. Poroszország népe jó és rossz időkben mindenkor hűségesen ragaszkodott királyához. E hűség, mely őseimmel szemben válságos időkben és számtalan veszedelem közepette széttephetlen kapocsnak bizonyult, én is számítok azon öntudattal, hogy e hűség, mint hűségnek népnek hűség tejedelme és a közös haza iránt ép oly erős odaadást táplálva, teljes szívemből viszonzom.

Tudva és érezve, hogy a szeretet, mely népemmel összeköt, kölcsönös; ebből meritem a bizalmat, hogy Isten erőt és bölcsességet fog adni, hogy királyi tisztemet a haza üdvére végezzem.

Potsdam, 1888. június 18.

Vilmos s. k.

A kiáltványra nézve úgy a külföldi, mint hazai sajtó nyilatkozatai elterők. Tény az, hogy van benne sok, a mi reményre jogosít, és van ismét olyan, a mi aggodalomra szolgáltat okot.

A kiáltvány által gyakorolt összbeműnés szerint II. Vilmos császár oly uralkodó lesz, ki a maga lábán jár s a saját fejével gondolkodik; akarattal, tervekkel és céllal lép a trónra, mint olyan, ki az uralkodásra nemcsak született, hanem arra készült is. A kiáltvány gondolkozó főt és szilárd jellemet árul el a sátlalanságban a benyomás, mit ránk gyakorol, nem kedvezőtlen.

Mint Berlinből jelentik, II. Vilmos császár élénk ohaját fejezte ki Wladimir nagyherceg előtt, hogy a barátságos viszonyok, melyek az orosz kormányval és nemzettel nagyatyja és atyja uralkodásakor fennállottak, továbbra is fentartasának.

Külömfélék.

— **Meghívó.** Kézdi-Vásárhely város országgyűlési képviselője, ifj. Benkő Sándor ur, f. hó 25-én (hétfőn) d. u. felől órák fog megérkezni Budapestre. A városi hatóság, helyi ipartársulatok és tűzoltó-egylet által hivatalosan fogadtatni fog.

Indulás a tanácsházról fél 5 órák. A gyülekezést egy, az indulást két ágyulövés jelzi. A lovasbänderium a csernátóni köhídig, a kocsi a botfáig s a nép és társulatok a város végéig fognak elébe menni. Városunk hazafias polgárságát megjelenésre kéri a rendező bizottság.

— **Fabiny Teophil igazságügyminiszter Brassóban.** Egész váratlanul érkezett oda folyó hó 20-án. A miniszter sürgőnyileg visszarendelte a hivatalos uton lévő kir. törvényszéki elnököket, ki Phleps Ferenc kir. ügyészszel, valamint az ügyvédi kamara tagjaival a pályaudvaron várta a miniszter urat. Az elnök rövid üdvözlőre a miniszter röviden felelt, megköszönve a jelenvolt uraknak, hogy előre fáradtak s kiemelve, hogy nem szokása előre jelezni utazását, de ez esetben az elnököt kénytelen volt vissza rendelni. A miniszter beható vizsgálat alá vette az ügykezelést, a kezelési könyveket, melyeket pontosan és szabályszerűen vezettek, Delután a járásbírósgót s a börtönöket vizsgálta. Folyó hó 21-én reggel 7 órák a hosszú-falusi járásbírósgát megvizsgálására Hossz-faluba ment, honnan déli 1 órákor tért vissza Brassóba.

— **A Románia által megvásárolt zágoni határszéli erdőterületnek átadására kiküldött bizottság** várta, de hiába várta június 14-ére a románai biztost, t. i. Fortunescu Sandulaca kerületi alfőnök urat. A prefekt eljött ugyan a Bodza vizéig oda lenn „Buzó” felé, de a rohanó folyón hid hiányában nem kelhetett át, miért is — rebus bene gestis — visszatért. Mire nagysokára a káznst megtudhatta a magyar bizottság, sok idő telt bele. Remélhetőleg a június 25-ére kitűzött bizottsági tárgyalásokig vagy leapad a Bodza vize, vagy hidat vernek keresztül rajta, vagy pedig — tertium non datur — a prefekt-biztos ur kerülő uton is eljön az ad hoc ismét kitűzött tárgyalásra.

— **Vizsgálatok.** Városunk elemi iskoláiban az évvégi vizsgálatok folyó hó 18-án vették kezdetüket s bezárólag egy hétig tartottak. A mint kö-zölve is volt, 18. és 19-én az elemi fiú iskola, 20., 22. és 23-án a leányiskolában volt megtartva. A vizsgálatokat az iskolázás kiváló érdemű elnöke: nt. Kovács István ev. ref. lelkész ur vezette; az iskolázás részéről két kiküldött volt jelen nt. Székely János ev. ref. lelkész és nt. Fejér Ignác r. k. lelkész. A vizsgálatoknál nagyszámú közönség vett részt, a szülők és érdeklődő tanügybarátok szorongásig megfőtötték az iskola termét. A próbatét igen szép rendben folyt le és valóban mind a fiúk, mind a leány-növendékek részéről kiválóan sikerült. Erdemes volt hallgatni a gyermekek tiszta feleleteit, melyek a tanító kisasszonyok és a tanítók helyes módszeréről tanuskodtak; majd látni a női munka-kiállítást, mely még nagyobb városban is figyelmet keltene. Különösen legyen felemlítve az ev. ref. növendékek vallás-erkölcstan vizsgálatát, kik derék hitoktatójuk vezetése alatt szabatos és helyes feleleteket adtak. Nagyon meglátszott e vizsgálaton a helyesen alkalmazott katechetikai módszer, miért elismer-sünket nyilvánítani el nem mulasztottuk. A közs. elemi iskola vizsgálatáról győződt meg, hogy az intézet derék vezetése alatt áll, mi a tantes-tület mellett első sorban a szorgalmas igazgató érdeme, ki állására szép küszlőseget, feltűnő szakismeretet hozott s ügybuzgalma által mindig nagyobb hálára kötelezi a nevelészet dolgok iránt fogékony közönséget. A mint ez alkalommal is kitűnt, az évvégi vizsgálatok megtartására a leányiskolai tanterem nem elégséges. Kivánatos lenne, hogy az iskolázás valahára elhatározásra bírja magát s ezen ódonszerű leányiskola romjain egy újat emeljen. Ez az érdeklődő közönség kívánsága; épen ezért alkalmat keressünk mi is e tárgyról jövőben többet szólni.

— **Az ipar-szakosztályiál összeköltött felső népiskola** f. hó 22-én végezte évvégi vizsgálatát. A tanfelügyelőség megbízásából a vizsgálatot nt. Székely János ev. ref. lelkész ur vezette, ki figyelemmel hallgatván a növendékek szabatos feleleteit, az elért eredmény felett kiváló elismerést mondott.

— **Érdekes végítárgyalás** folyt le folyó hó 20-án a kézdívásárhelyi kir. törvényszéknél. Majos Ferenc sepsiszentgyörgyi szolgaleány felett mondott ítéletet a bíróság, ki a mult télen szeretőjét, Bokor Rózsát, megölve, az Olt jege alá dobta hulláját. Ezen rémes bűntett annak idejében nagy szenzációt keltett s azért a közönség nagy érdeklődéssel nézett a tárgyalás elébe. A bíróság reggel 9 órákor következőleg alakult meg: elnök ponori Ponori Sándor törvényszéki elnök; bírák: Szancsali Antal, Sándor Kálmán; jegyző: Booskor Kálmán; ügyész: Solim Miklós kir. ügyész; hivatalból kirendelt védő ügyvéd: Barthos Károly. A kíváncsi közönség egészen megtöltötte a tárgyalási termet s több urhölgy is volt jelen. A bűn-

tény rövid vázlatát ez: Majos és Bokor Rózsai együtt szolgálva, szerelmi viszonyt kezdettek, melynek egy gyermek lett a gyümölcse. A leány gyermektartásért pört indított a legény ellen és azt meg is nyerte. Majos Ferenc, látva, hogy a megítelt gyermektartási költség minden keresményét felemészti, minden áron szabadulni akart ezen súlyos teherből. Végkielégítési összeget ajánlotta a leánynak, de az nem fogadta el. Ezután házasságot ígért s abba a nő bele is egyezett. Majosnak ekkor fordulatott meg fejében a rémes bűntett eszméje, hogy szeretőjét eltegye láb alól. Azt mondta, hogy 1888. jan. 9-én este legyen sepsiszentgyörgyi Panti Gyuriéknál, ott találkozzanak s aztán együtt menjenek még azon éjjel a lakodalmi vendégeket összehívni ugyanazon hó 14-kén Kis-Borosnyón megtartandó esküvőjükre. A leány pontosan megjelent a találkán a jóhírű Panti Gyuriéknál s Majossal együtt elindultak éjnek idején a Sepsiszentgyörgyön kívül az Olt hídjánál levő vámházban lakó Sinka Demeter Istvánékhöz, de a nélkül, hogy ezen utóbbihoz betértek volna, a leány, azt hozva fel kedvese előtt, hogy most, mivel Sinka Demeter Istvánék lefe-küdtek, ne alkalmatlankodjanak, mert őket másnap is meghívhatják, hanem menjenek a leány (Bokor Rózsai) által is igen jól ismert Dálnoki Ferenczhez és erre nézve mellőzve az egyenes és a város közt Dálnokiékhöz vezető utat, mely ugyan kevés kerülővel járt, — Sinka Demeter Istvánéktól az Olt folyó mellett levő, téli időben zord és borzalmas mezei utat választotta. A leány követte az általa forrón szeretett Majos Ferenczet a labyrintha, melyből többé kibontakozni nem tudott, mert Majos, mikor az Olt vizéhez érte, mátkáját megfojtotta és egy léken át az Olt vizébe dobta. A leány eltűnése rendőri nyomozást, majd meg bírói beavatkozást vont maga után s Majos elfogatott. Vádolt, egy magas, erőteljes barna legény, erőteljes arezozal, bátran, értelmesen felelt. Beismerte, hogy együtt ment el szeretőjével azon éjen, de tagadja, hogy meg akarta volna ölni. Azt mondja, hogy utközből összeeszmézték, ő hozzákapott a leányhoz, mitől az annyira megijedett, hogy rögtön szörnyet halt, de ő nem akarta „élete gyertyáját” kioltani. Hogy aztán a szerencsétlenség megesett, bedobta a leány hulláját a jég alá. A kir. törvényszék a gondosan kidolgozott vád-és véd-beszédek meghallgatása után Majost tekintettel arra, hogy a bizonyíték egyenesen vádolt beismerésén alapul s így a gyilkosság büntetnének criteriuma, az előre megfőtott szándék, vádolt ez irányban tagadó vallomásával szemben megállapítható nem volt, azért vádoltat a vádhatározati-lag minősített gyilkosság büntetése alól a btk. 287. §-a szerint felmentve, csak a szándékos emberölés büntetében mondotta ki bűnösnek és ezért 15 évi fegyházra ítélte. Az ítélet ellen egy vádolt, valamint közdvaló úgy a minősítés, valamint a büntetés mértékére nézve felebbezést jelentett.

— **Értesítés.** A háromszékmegyei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet rendes és bejáró növendékeinek folyó tanévi közvizsgálata július 2-án az intézet helyiségében fog megtartatni. Minthogy külön meghívók vagy értesítők ezuttal nem nyomattatnak: tisztelettel kérjük fel ügyünk pártfogóit s az érdeklődőket, hogy tekintsék ezt meghívásnak és becses megjelenésükkel szerencsétlense-
senek. Kézdi-Vásárhelyt, 1888. június 22-én. Az igazgatóság.

— **A gyergyószentmiklósi polgári olvasó-kör májálisa,** mely folyó hó 17-én tartatott meg igen nagy és szépszámu közönség részvételével, a legfényesebben sikerült. Az idő is kedvező lévén, a közönség egy kedélyességgel s vigassággal teljes napot élvezett át. A mulatság legérdekesebb része a lófut-tatás volt, melyen az 1-ső díjat Réti Venczel nyerte el, ki elsőnek érkezett meg a kitűzött cél-hoz; az 1-ső díj 1 drb ezüst óra volt. A második díjat (2 drb ezüst frtost) Márton Ferencz, a 3-ik 1 frtos díjat pedig Ferencz Lajos nyerték el. A közönség érdeklődéssel nézte végig e futtatást. Este a polg. kör kertjében táncmulatság fejezte be a sikerült napot.

— **Halálozás.** Gyergyó-Ditróban id. Száva Gergely kereskedő és birtokos folyó hó 20-án életének 83-ik évében rövid betegség után elhunyt.

— **A gyergyószentmiklósi „Szegény tanulókat segé-lyező egyesület” nyári mulatság rendező bizottsága** tolyó hó 19-én gyűlést tartván, a mulatság megtartását július hó 1-re, esetleg 8-ikára, határozta el. Ajánljuk, a nemes célt iránti tekintetből, a közönség szíves figyelmébe.

— **Köszönetnyilvánítás.** Háromszékmegye közönsége áldozatkészségének élő bizonyítéka a Kézdi-Vásárhelytől levő megyei árvaleányház is. E humanitétet anyagi szükségletének részben való fedezésére az 1887. őszén és az év elején Kézdi és Orbai járás több községében könyörödomány-gyűjtés eszközöltetett. A gyűjtés sikerét a nemes szívű adakozók áldozatkészségén kívül köszön-

hetjük még a nagyon tisztelt hivatalos hatóságok támogatásának s különösen az egyes községek t. lelkészeinek felekezeti különbség nélkül és a községek tks előjárásainak. A nemes tett nem szorúl dícsőretre s épen ezért a hálástan tapasztalt pártfogást, az önzetlen, nemes támogatást a megyei szegény árva nevében melegen megköszönve, kívánjuk, hogy a haza és nemzet javára, családjuk és községük boldogítására mindnyájan sokáig és boldogul éljenek s jószáguk melegét éreztessek ezután is a szenvedőkkel és szűkölködéssel. Kézdi-Vásárhelyt, 1888. június 22-én. Az intézet kezelő-bizottsága.

— **Csalhatatlan önszámitó,** nélkülözhetlen kézikönyv vásárlók s eladók számára. Ezen mindig zsebben tartható cizellrányos könyvecske nagy időmegtakarítás minden kisebb kereskedőre vagy vevőre nézve, mert a rendszeresen összeállított táblákból egy pillanat alatt megtudhatja, hogy az eladott vagy vásárolt egységű tárgyak nagyobb számban mennyibe kerülnek. Ezen sokszorozási táblákból kivül van még a könyvecskeben kamatszámító, a folyadékmértékeknek, literből akó- és pintre való átváltoztató táblázat, végre még a szeszarak átszámítási táblázata hektóliterről akóra, melyek a közéletben szinte számtalanszor használhatók. Ara 40 kr. Megjelent és kapható Lampel R. (Wodianer F. és Fiai) könyvkereskedésében Budapesten, Andrassy-ut 21.

— **„Budapesti Hirlap.”** A „Budapesti Hirlap”-nak a hazai művelt olvasó közönség vetette meg alapját. A lap eleitől fogva megértette a magyar közönség szellemét; minden pártérdek mellőzésével küzdött nemzetünk- és fajunkért, ez egyetlen jelzője: magyarság! Viszont az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolva azt oly módon, mely páratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban máig a legfényesebb eredményt a „Budapesti Hirlap” érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebb lapja az országnak. A külső dolgozótársak egész seregén kivül a szerkesztőségnek annyi belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik; minden rovatot külön vezető gondoz, a helyi tudósítók kivül, a kik a nap történetét írják. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény fölül rendes levelezőn kivül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgáltat immár oly tökéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hirlap” arról rögtön ne adjon hí és kimerítő tudósítást. A „Budapesti Hirlap” politikai cikkei Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal, híven a lap független, magyar, pártérdekeket nem ismerő szelleméhez. Politikai hírei széleskörű összeköttetések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közléte felül távirati értesítésekkel látnak el rendes levelezők, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községben is bir a lap; a „Budapesti Hirlap” távirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világ-sajtó legjobban szervezett hirszolgálatával. Európa összes metropolisaiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítók kivül minden fontosabb esemény fölül a szerkesztőség külön kiküldésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hirlap” e czélakra havonként oly összeget fordít, mint a mennyi ezelőtt 10 évvel még egy-egy hirlap egész költségvetése volt; de sikerült is elérnie, hogy ma a legjobban, leggyorsabban értesülő orgánuma a sajtónak. A „Budapesti Hirlap” tárcaaróvata, Teleki Sándor gróf, Tóth Béla, Rákosi Viktor (Sipulusz) és több kiváló írók közreműködése mellett, a lapnak egyik erőssége s mindig gondot fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A napirovatokat kitűnő zsurnalisták szerkesztik s a helyi értesítés ismert legügyesebb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényeségi rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sötét eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a „Budapesti Hirlap” helyet foglalhat minden család asztalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, ami tájékozására szükséges. A regénycsarnokban csak kiváló írók legújabb műveit közli. Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, félévre 7 frt, negyedévre 3 frt 50 kr, egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetések vidékről legezelszerűbb postautalvánnyal eszközölhetők következő czim alatt: A „Budapesti Hirlap” kiadóhivatalának, IV. kerület, kalap-utca 16. sz.

— **Szajkonzerváló szerek hamisítása.** Dr. Popp J. G. udvari fogorvos azt a tapasztalatot tette, hogy híres szajtisztító szereit, melyek minden gyógyszerárban kaphatók, de különösen Anatherin-szajvizét hamisítják, illetőleg más, sokszor káros szert is hasonló elnevezés alatt és hasonló külső kiállítással hoznak forgalomba. Ennek kö-

vetkeztében figyelmezteti a közönséget, hogy csak dr. Popp-féle szereket kérjenek és fogadjanak el, ha csatlakozni nem akarnak. E szerek Budapesten Dr. Popp magyarországi fő-raktárában, Révay-utca 8. sz., hova a levélbeli megrendelések intézendők, valamint K.-Vásárhelyt Kovács Ferencz gyógyszerész, Fejér Lukács fiai és Wertán testvérek kereskedő uraknál, továbbá az összes gyógyszerárakban, illatszertárakban és finomabb üzletekben kaphatók.

Közgazdaság.

A budapesti értéktőzsdéről. (A Magyar Mercur heti tudósítása.) Csak rövid időre voltak a tőzsdék megingatva, mikor a múlt hét elején bizonyossá vált, hogy Frigyes császár napjai meg vannak számlálva. A mikor azután pénteken délnél örökre lezárta szemeit a német császár, a tőzsdén emelkedni kezdtek az árak. A tőzsde számokban beszél és azt a beszédet érteni kell, ha helyes ítéletet akarunk mondani. A tőzsdét képező kereskedők ezreinek érzelmei és nézetei nem elegendők az árak fejlődésének meghatározásánál. Az árak függetlenül a személyektől, a természetes törvények logikája szerint fejlődnek. A tőzsde programja a béke és a népek jólléte és ezek a szempontok adják meg az árak alakulásának irányát. Ezért nem lehetett Frigyes császár mindenki által mélyen fájlalt halálának mélyebb hatása az árak alakulására. Hónapok óta voltak a piacok e szomorú végre előkészítve és ennek következtében tartósan bizonytalan volt a mozgalmak. Egy pillanatra megrendült a tőzsde, de a száraz logika csakhamar kifejezést nyert a számokban. Németország külpolitikai viszonyaiban nem fog változás beállani. Az ifjú császárnak csak úgy lesz törekvése a béke fentartása, mint hőselkü atyjának volt. A mig Bismarck herceg él, bizik a tőzsde a béke fentartásában, és ezt a bizalmát az árfolyamokban fejezi ki. Járadékok folytonosan és gyorsan emelkednek. A pénz olcsó, az állam pénzügyi viszonyai kielégítőek és a járadékok mégis nagyobb kamatot hajtanak, mint a takarékpénztár; ez természet-ellenes, tehát a járadéknak emelkedni kell. Bankrésztvények folytonosan javulnak, különösen a két hitelrésztvény emelkedik tartósan és rohamosan. Közlekedési vállalatok részvényei közül a magyar garantizott vasutak részvényei kissé csökkentek, mert a vasutak igazgatóságai és a közlekedésügyi miniszter között némi nézeteltérés merült fel. Iparvállalati értékekben javult a hangulat. Sorsjegyek kedveltek és ismét javulnak. Valuták és ércváltók változatlanok.

174-ik közlemény

a háromszékmegei „Erzsébet” árvalány-nevelő intézet javára 1887. év őszén Papolcz közszék lakosai által tett szives adakozásokról.

Zathureczky Ferencznek 3 liter törökbuza, Imre Sámuelnek 2 liter rozs, Vajna Dénesnek 10 liter buza, Kelemen István 3 lit. rozs, Pozsó Rebi 1 liter rozs, Kelemen Tamás 1 liter buza, Kelemen István 2 liter buza, Izák Antal 2 liter rozs, Kelemen György 1 liter rozs, özv. Bogdy Istvánné 1 liter törökbuza, Kelemen József 1 liter buza, Csorja György 1 liter rozs, Nagy Tamás 10 kr, Fekete Károlyné 2 liter borsó, 1 liter aszalt szilva, Salamon Józsefné 10 kr, Bagoly Sámuelné 3 liter rozs, Neuwrth Bernát 5 liter rozs, Tamó Andrásné 5 liter buza, 5 liter rozs, Tamó Andrásné 5 liter buza, 5 liter rozs, 5 liter árpa, 5 lit. zab, 1 koszu hagyma, 5 liter borsó, 5 liter törökbuza, 5 liter fuszulyka, 25 liter gyümölcs, Tamó Anna 1 liter rozs, Kis Juliánna 2 liter fuszulyka, Imre Mózesné 10 liter rozs, Nagy Mózes 1 liter rozs, Nagy Lászlóné 1 liter rozs, Kicsi György 1 liter törökbuza, Hajdu Mátyás 1 liter rozs, Kelemen József (kicsi) 1 liter fuszulyka, Nagy József 1 liter rozs, Földes Sándor 4 liter rozs, Szabó Miklós 1 liter rozs, Mikola József 1 liter fuszulyka, özv. Imre Mózesné 4 liter rozs, Kelemen Sámuel 3 liter buza, Imre György 1 liter fuszulyka, Tóth József 2 liter rozs, Imre György 2 liter rozs, Szabó Miklós 1 liter törökbuza, 1 liter szilva, Kis József 2 liter rozs, Pál Albert 1 liter fuszulyka, Tamás János 1 liter rozs, Rab József 1 liter fuszulyka, Csorja Dénes 1 liter rozs, Nagy Imre 4 liter rozs, Csorja Zsigmond 1 liter törökbuza, Csorja Zsigmond 1 liter rozs, Bagy András 1 liter törökbuza, Kis József 1 liter törökbuza, Bodola József 2 liter rozs, Bede András 1 liter rozs, Kelemen György 1 liter törökbuza, Mikula György

2 liter törökbuza, Kelemen József 1 liter rozs, Kelemen Zsigmond 1 liter törökbuza, Csorja András 2 liter rozs, Csorja Mihály 1 liter törökbuza, Kelemen József 1 liter törökbuza, Török György 1 liter törökbuza, Török József 1 liter rozs, Hatvázi Ferencz 1 liter rozs, 1 liter törökbuza, Földes Dénes 1 liter törökbuza, Bede Károly 2 liter rozs, Kicsi György 1 liter rozs, Bajki Antal 1 liter rozs, Csorja Sámuel 1 liter rozs, Csorja József 2 liter törökbuza, Fejér József 1 liter törökbuza, Földes György 10 liter rozs, Kelemen Györgyné 4 kr.

Fogadják a nemés szívü adakozók az árva nevében kifejezett hálás köszönetünket. Kézdi-Vásárhelyt, 1887. decz. 4.

Br. Szentkeresztly Stephanie,

elnök.

Vajna Károly,

jegyző.

Piaci árak

Kézdi-Vásárhelyt, június 21-én.

Buza (tisztza)	hektóliterenkint	4 frt 90 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztza)	„	3 frt 10 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Arpa (tisztza)	„	2 frt 80 kr
„ (elegy)	„	2 frt 40 kr
Zab	„	1 frt 65 kr
Törökbuza	„	4 frt 40 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt 50 kr
„ (árpa)	„	24 frt — kr
Borsó	„	4 frt 20 kr
Lencse	„	9 frt — kr
Fuszulyka	„	4 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt 10 kr
Marhahus	kilogr.-kint	— frt 32 kr
Disznóhus	„	— frt 40 kr
Juh-hus	„	24 frt — kr
Szalonna	„	— frt 70 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 20 kr

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Sz. 142—1888.

v. h.

Árverési hirdetés.

Alólirt kir. bírósági végrehajtó a kézdi-vásárhelyi tekintetes kir. járásbírósnak 1888-ik évi 1647. szám alatt kelt végzése folytán ezennel közhírré teszi, miszerint végrehajtató Sárkány József budapesti cégnek 99 frt 75 kr o. é. követelése s járulékaíránt végrehajtást szenvedő Mihály Józsefnél kielégítési végrehajtás folytán lefoglalt 413 frt 60 kr-ra becsült ingóságok, u. m. vegyes bolti portékák és házi butorok;

továbbá 1521. p. szám alatti végzés szerint Lussznigg & Schneider cégnek Novák Sándor ellen 203 frt 37 kr követelés és járulékaíránt Novák Sándornál 406 frt 75 kr-ra becsült ingóságok, u. m. bolti singes és egyéb portékák nyilvános bírói árverezésen készpénzért el fognak adni, minek az illetők kereskedésükben leendő eszközülésére határidőül 1888-ik évi **július hó 5-ik** napjának délelőtti 9 órája Novák Sándornál, d. u. 2 órája Mihály Józsefnél tűzetik ki, mely árverésre a vevők oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érdeklét ingóságok emez árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 180. §-a szerint, szükség esetében becsáron alól is eladati fognak; a lefoglalt ingóságok netaláni elsőbbségi igénylői pedig figyelmeztetnek, hogy jogaikat alólirt kir. bír. végrehajtónál és az árverés napján a helyszínén Kézdi-Vásárhelyt jelzett kereskedésekben az árverezés kezdetéig szabályszerűen érvényesítsék, mert különben igényeik későbbben figyelmen kívül fognak hagyatni.

Kelt Kézdi-Vásárhelyt, 1888-ik évi június hó 19-én.

Kakutsi Ádám,

kir. bír. végrehajtó.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelyt,